

Elsa hade hunnit ned till fåsare och tvärstannade. Hår flöt en väldig och brusande med högt vattenstånd och full af lättsjyken, som brakade och slötte högt. Hon slog höt händerna i lifen öfverraskning efter den djärft baten ut i floden, hon såg sig icke mer bakåt.

Åt sprang Brita och tillkallade högt uträkande modern och systern. Men innan de hunno ned till stranden, var Elsa långt borta.

Det vittkrista af sin historia. Lörk såg häpen och rörd den förtvillade bilden, de bleka dragen och den våta, skällvande gestalten. Han höjde sig ned, hade handen på hennes axel och sade: "Varen trost på jenny Elsa."

Då den unge flickan återvände till gården sökte hon gifva sig sken af en som lugnad finner sig i allt ödet. Men som hon ej var van vid föreställningarna blef hon spöskrädd af de hvaras stråfvän att dölja sitt förfärliga beslut och sin skälvande spänning. Men ingen kast på det slutna, oöpenbarliga uttrycket i hennes ansikte eller de snäbba, skygga ögonkast som kunnat förbåda mycket af gång löfte häten fara att krossas mellan islocken eller att gripas af strömhvirflarna. Men hon var ej rädd. Då hon nu utan återvändo brutit med det gamla livet, såg hon spriddt ut på det okända, hade tankarna krigit henne, så att hon brust ut i tårar. Hon hade så mycket brutit för första gången i livet kunden hon sig äga styrka ej blott i kroppen. Hennes inre var fullt af en känsla af frihet och kraft, som berusade henne, så att faren syntes henne som ett barn. Hon hade varit i de del mellan inlandet och öfndinen, och man visste, det hvarken holländare eller engelsmän uppgifvit sina anspråk på Delaware. Koregående hade en del holländare slagit sig ned på den östra stranden af Delaware, och drifvats af brist på folk och pengar sommar anlades flera holländska nybyggen vid Sandukken. Allt visigår blef ryktet att guvernör Print åtnöjde resen ifrån alltsammans. I juli för

Elsa smög sig in i kammarken. Där stod i en vrå ett litet skrin i form af en kista. Det var mörkrömt med inskurna slingor och blad, målade i rött. Artatlet 1584 stod på locket. Elsa lyfte upp skrinet i järnhandtaget, och upp en nyckel ur kjestället, och öppnade kistan. Hon såg hennes eget ättensätt. Elsa tog hon silfverkedjan, som Ringelhorn kastat för hennes fötter, och några andra kära småsaker samt stöpte dem på sig. Gärna skulle hon velat medtaga sin bibel, men den var för stor och tung. Några styfverplågar vågade hon ej håller medtaga för att ej väcka misstankar. Ett dyttre-rummet låssades hon ett ögonblick till händerna, men förskedade sig dåskarna, och gick till Karin i kammarken. Där låg hon och roade:

Då hon gått ett stycke, kom Brita ut ur ladugården. Hon var skickad att hämta Elsa, då mödren kommit att tänka, att det vore bättre hafva henne under ögonen. Då Brita såg Elsa gå ned mot-föladen, följde hon efter henne. Denna såg sig om och forstärte därnär snabbare, Brita började springa och ropa, att mor Marta kallade Elsa. Då fostersystern också sprang, trodde hon, att denna inte hörde, och skyndade efter henne.

dröjde en dryg tim, innan hon fick fastingen vallar och hustak på sin klippvadd. Till sist var hon dock så nära, att hon vid den lilla hamnen till förvarnade några människor, som åskådade hennes våldiga färd. Hon kände krafterna svika, vinkade därför och ropade efter hjälp. Två män skote också ut en båt och redde emot henne. De närmade sig fort, ty de drevro med strömmen. Då började hennes vaksamhet slappas. Hon märk-

svar. På sex runda år har jag inte fört brett färd, och inte skepp med folk eller varor, som du fullvärt vet. Också Schuten låter heller inte höra af sig. Jag gitter ej sitta och vaktas colonial, men de solande pennfäktarna hemma ej mer skota om... De hafva lämnat mig i sticket, och folket knorrar, skyldas allt på mig. Led är jag åt alltihop..."

Han tystnade andfädd. Papejoga, var att lygn bita, tills svärdragen

Båten låg på land, men deesten
gaf Elsa ökade krafter, så att hon
kann skjuta båten ned i vattnet och
hoppa i, innan Brita hann fram:
"Hvad gör du?" ropade denna and-
lös. "Du skall gå och hjälpa mer i
ladugården. Jag har lupit efter dig he-
la vägen." Elsa stod framfåttadt och
stakade med ena Åran ut båten, så
fort hon hann. Nu blickade hon upp
med rynkade ögonbryn och hoppråna
pupiller. Hon sade: "Hälsa mer, att
jag far bort och aldrig kommer igen."
"Det är det lösigt!" "Nej, men vet
los var jag som, ej gjort detta fort."
"Men Elsa!", utbrast flickan, som
nu först begynte fatta, "syster, hvad
du gör, du tänker du rymma." Ett trol-
stet skratt blev svarat. Brita sprang
ut i vattnet efter par steg, men hon
kunde ej mer nå eller hinna båten.
Hon hoppade då i land och sprang
efter utmed stranden, i det hon grå-
tande bönföll föstersystrer att vända.
"Hvi gör du oss sådana bedröfvelse!"
snyftade hon. Elsa svarade hänsänd:
"Hvi gråter du, du har ju Johan kvar."
Hon satte sig och tog till Årona; men
ropade tillbaka, vändande hufvudet
efter axeln: "Jag vet, att du har Jo-
han kvar, trösta dig och honom, här-
na kom: att han skall taga dig i mitt
ställe". Brita stannade flåmrad i an-
te, ej, att det sista ilskat kom farande.
Det gaf båten en häftig tung. Åfven
nu lyckades hon hindra kantring, men
så mycket vatten slog in, att den låg
med randen blott et par tum ofvan
vatten. Bara för en våg till kunde den
sunka. Elsa stod i vatten till smäl-
benen och rodde med ena Åran. Rätt
som det var, begynte båten sjunka,
men då var den mötande så nära, att
männan kastade ett rop till henne.
Hon band det fast vid båten. Sista-
ste bergas, det var i Stillen, därpå
fåttade hon om speget, kastade sig i
vattnet och kastade sig med händer-
håfven utöver till den andra båten.
Men bungen döt, måste hon lyftas öf-
ver bord, ty hon förmodade ej mer
Hon låg drypande våt och darrande
af utmattning på botten af båten,
hennes armar väckte häftigt, och trö-
tet flammade. Hon visste knappt om
att hennes hjälpare rodde tillbaka
med den kantrade båten i släp. Åt
Först då en af dem bar henne i land,
såg hon, att han var just Lars Lock.
Hon gjorde en häftig rörelse, och han
satte ned henne på marken. Men hon
föll på knä, ty hon kunde ej stå, och
strickande armarna mot honom, ropade
hon: "Skänken mitt bistånd i
min nöd, mister Lock! Minnets i
än, att jag hafver tillagt mig hjälp!"
Det såg hon, att hon hade rätt.
Hän satte sig på marken, och Lars
satte sig på båten. Han såg på henne
med ett stort öfverraskningens uttryck.
"Hvad är det?" frågade denne
otåligt. "Det är de handlingar Knut
Personen satt upp i dag. Allt är färdigt.
Behagades i utedeckneta dem."
"Gif mig!" blef det korta svar. Prim-
genomsläts skrifvelserna, satte namn
och sigill under dem. Han strirrade
bistert på det senares bild, knöt af
ett timglas och på hjärtvapnets krona
som mellan tvänne stjärnor. Därpå
flyttade han sig otåligt ur solljuset,
som klart sen i genom de små ru-
torna.
"Timglaset är uttunnat för mig."
Dessa voro de sista papper jag ut-
tecknat som guvernör i Nya Sverige,"
sade han långsamt. "Nu kommer tu
till dig. Jan Jag skall nu lämna
allt åt din vårdnad. Först då detta!"
Han tog fram fördet ett stort försig-
adt papper och rade det åt Pa-
geola. "Det är ditt faderligt, och här
är jag som guvernör i mitt ställe, och här
är gåfobrevet till dig och Arnsdotter,
på mina åor här i landet. Primthot
med jord på ö och bryn Primthot
nedåt lifven. I hafven med detta ut-
bekommit eller arslott bel och mera
dårligt." Svärsonen tackade honom.
Primt svarade bildare än förut: "Jag
menar eller båda bist af barnen. Må
allt edert gods förkovtra väl. — Och

Det tog en dryg timma, innan alla handtagaren voro påsidda eller genomgånga. Då de slutat, såg Papegojan:

"Det är ord, ägt jag i många år, att jag skulle komma till en så kallad låda grenar" är förvaltningsnämnden torda det varit mig svårt att påstå mig så skiftande varit." Det är egentligen för mycket för en, ger månde Printror, jag har fått vara ladda, höfding, general, domare, handelsman, och så vidare. Men jag vill glädja mig åt de få kasta borden, och förhånda jag månde få till att åter vederlikva mig med min ungdoms studier i teologia. Jag har ej oftast sett i bok de här åren, det skall beannat af, när jag kommer hem. Men jag vill säga till dig, att jag hade jag ej Armgårds och Printrors skulle jag rent afundas ordet, svarade den, som får vara bort. Det är sedan jag sist var i Sverige."

"Jag tycker det var en god plan för att få ut honom från huset och så när han hade gått ut så slår jag ner honom på ryggen med ett stort trästämpe som jag har i garderoben. Men du bör soka spärra upp förråderna och antända dem för hårdt straff." Och han gav honom en rad råd för styrelsen i samma andan. Papezorga hörde uppmärksamt på, men tänkte: "Jag skall aka mig att lyda den råden. Eder hand har varit verskarne för tung. Men nu äro vi förfä till tåla söndering och tröta."

"Printz lofvade att hemma i Sverige utverka, det inom ett år undsattningsklockades. Men mitt i talet harom rådde han upp. Från ära kommarer hvars dörr befann sig just bakom honom. Han öppnade dörren och sade: "Gå aldrig vira i fred!" Han gick och ryckte upp dörren.

Därinne ställ på den snidade.

Papegoja gick till köket, hvarifrån röster hördes, och tillkallade en pig som fick taga barnet. Catarina bar skyggt fadern att få gå med Elsa till i kryddgården, och han tillstod det. Själff gick han äfven med stora steg mot utgången: Mågen vilje följa honom, men hejdares af en tillbakavande handrörelse och ett kärft: "Ja, vill vara allena!" —

Från Printzhof förde en allé af lönnar upp till skansen Nya Göteborg.

den vandrade guvernören under gul-
na krorer, genom hvilkas gläsnad
lofver morgonsolens strålar fläck-
dallrade öfver markens täta matta
gyllene löt Prinz hade ej föga
stigit. Men då han uppe på östas-
vallen rök såg ut öfver nejden, ha-
nade han dock öfver landets skönhe-
t. Där flöt mellan skogrika stränder de
maktiga, blanka glimmande Pontax-
öster om en Tenakong, som på s-
vaga rygar bar höfvet, och västare
gulmålade på öfver och västare
mellan träderna glimtar af Trä-
konstellion, och i norrt skildes en Trä-
fästeland af en liden kanal, som
nom ett kärr flöt från kilen till de
nora älven.

Och norrut och söderut bredde sig
höstens brän, och guldrupat lått Nya
Sveriges land. Sydvärt från Tenakong
låg Stilles land och tvåsöfver älven
Mantus hnk, så kallad öfver de svenska
vanliga Mautsindianerna. Ej län-
nor därom krig den svenska nor-
gränsen på östra sidan. Uppåt land
låg Karakungulens vliste Prinz, och
skvarnen malde där och natt, den som
hän låtit anslå sig liksom de fasta pla-
sorna kring Schuylik och hela Ten-
kongsyngket. Guvernörens blö-
som ljunadt, då han tänkte på sin
verk, mulnade åter, ty han mindes

Men, ofvarenda dessa orter hade
nu båkarna svenskar eller holländ-
slaget sig ned. Där norrut, flöto för-
satt sig på en ö, som de hade på-
nad och enslighet mellan villber-
rika skogsbjöder. Helt inlednar me-
de de i lifven eller i den fiskrika Rar-
gveskilen, blott deras sanoter land-
vid ön Äquivakana, endast de stän-
svanar och änder vid stranden, sk-
hjärt och rådjur, skunk och vilt i
de hyskagarna låga olomon tätt bli-
de bekanta lifven och de blå och rö-
da fiskarna. Men de som de i de
rankor, allt ändå upp till fallet sk-
thiekan. Där gick svenska vild-
nordgräns på västra sidan, i tugu
från den södra vid hafvet, medan en
östra trucken från trakten kr-
Mautas hu till kap May vid Atlan-
va endast något mer än hälften
lång.

Prinz-vände sig mot soder, sag
gen at detå hån Pontaxts blanka
mellan okogsuddar och karmår
Ditåt lågo de flesta nybyggen
storre delen af det land där han-
bragt mer än tio år och slitit ut
ket af sin bästa mannakraft. Nu skå
han öfvergifva det för alltid, och
blef honom tungt att skiljas från
många Årens stråfvän och lanna
Hilla rike at en vansklig framtid.
då sika tankar vaknade, ryknade i
bistert pannan och muttrade: "I
kvittar mig lika. Bäst att komma if-
allt!" Han vände tygen at allts
mans och gick tungt, men fort ned

Vid stranden var mycket folk samladt, ty de flesta byggnader på Tokong och från de norra trakterna här kommit att äro euvenernas affärer. Där voro Olof Stille med hustrun och barn Anders Bonde med sönnerna den unga sonhustrun, Dalbo S. Svenson och Peter och Sven Gunnarson, Måns Kilg och Anders Nilsson, Malmörfolket. Nära under den svenska kolonien låg holländarne funnos där öf, främst kärvt officeren, Gregorius van Dyksamt andra af skansen besättning samt gamle Abbe Klansen. Jämte hvite syntes de mörka gestalternas Mautas, Lenni Lepenaidianer m. afvenson några af de svarta Miquas, som kommit till från berget i närheten af holländarnas. Här var samlets hos Prinz, som delat skänker bland dem och tagit de löfte om fortsatt frid och vänskap med hans folk.

Sorlistystadne, när Printz med hustru och de tre små flickorna kom ned Armgard, Papegoja och de gossar skulle resa med andra till staden. En av svenskarna, darbländster Holgh, lammade likt Printz alla indianerna.

Indianerna trädde fram för att låta sina små afskedsgråter; mest på af häfverskinn. Merket gaf Printz minne en grann, fjäderprydd kalumna. Minqwas kommo med dyrbara, svarfärskinn och hälsade från Naam men nämnde ej Rinowehan. Mellan hytte hyttas handslag och afskedsgråter hölls.

Många hårda händer höll lojan i hvarandra, och många ögon tårade. Printz var först bild, men när de kom till kisten, som de hade på ryggen, kunde de knäta och tunda, bebjuda

de sina. Och så gingo de resande
bord, seglen hissades, fartyget
ut från land och dröfs åt förlik
nedåt Delaware. Det medförde
tag Prinz segelbåt, li hvilken
och dottern skulle fara hem igen.

I sol och lun vind nåde de för
svenskarna sjemat upp. På Pont
för många år sedan, i sol och
blåst drog skeppet med guver
Prinz nedför floden, men nu var
höst, och de ombordvarande lämn
för alltid landet. Fartyget segl
raskt på, förbi uddar och vikar, fö
skogar af äk och hickory li brunt
guld, förbi ännu granskande po
dunga och cyresser som raka
svarta reste sig ofvan kärrens ka
stoln. På vägs sidor om floden s
stod öfver-svåda land. En god

nedana Stiles land för skeppet för
Upland, indianernas Mecopona
en jämn, gulnande slätt full af åker
och skjutande ut i åtven som
apptog en liten flod i upplands
Stugorna och det fasta blockhu
"skansen", lågo tätt öfvan tidvatt
gransen liksom i allmänhet svens
nas nybyggen. Från stranden v
några kvinnor och barn ått ske
hvarifrån hälsningen besvarar
Snedt emot på östra sidan var n
singer af Norrøn-schillen ställar

ta snår af vattenvarv, hvilkas rök
flösträskes sammanflåtats till gim-
de holmar, i hvilka kalms va-
Långre från passerades Printz-
och därefter Chamussung, där de
sta inifrån slagit sig ned, hvil-
nybbygget nämndes Finland; där fu-
en en utsiktning till öde, kallad M-
kus huk. Och sedan drog fartyget
bi Naamanskilen, vid hvilken de
sta Minquas lagrade sommartiden.
Stutligen öppnade sig i väster ur
lan tvenne nås en bred vik. Det
synningen af Christina-
skullen. Dit svängde fartyget
till vänster. Han såg i öfver-
näs Tranubken till vänster, på
ken inländets täta skog böljade af
ut till vattenranden, och till hö-
Manahans gröna kulor, där vida k-
bärsträd lyst i orange och sken
kan.

(Forts.)

ECZEMA SPECIFIC

botar absolut Ekzema, Salt Rhe-
Barber Itch, Black Head, Pimp-
les, Scabies, Ringworm, Itching
och många andra hudsjukdomar.
Sänd per post \$1.50. Skrif och
klara er sjukdom. Har hundratals
goda råd.

S. ALMKLOV, apotekare.
Box 5.

HASTPRAT

Hälsfåfäns kätte skall vara varm, stor och nog ljus för att ge hälsa och krafter.

Finns det några hala isfläckar nära stalldörren? Då är det en bra blås svarpa hästarna kunna få senförsträckning och påbörjad spatt.

Lyfnyakt eller mändagsmorgnjukan som ter sig genom stark svulnad vanligen endast i en läge, utvisar oftast att hästen fått för mycket foder och för litet motion.

Var aktisam nu med fölmärrarna, som börja bli tunga på foten! Tillse att skoningen är i skick; så att harkning och sträckning uncivlas. Kör ej i hastiga taktar och tag ej för svåra, trossellass. Låt dem gå i jämnt arbete; därpå ha de endast godt. Akta dem jämväl för förkylning, de äro ömtålligare därför nu än ejes. Intet iskallt vatten, och lågt filtar på, om de skola stå stilla ute.

Dåliga lösa hofvar hos hästar äro ofta medfödda. Eigenomligt nog är hornet i hofva hofvar alltid lösare än i svart, t. o. m. på samma häst. Hos hofvar med hårda men mycket spröda hofvar böra gärna få stå på fuktigt strö eller, och en och annan gång anbringas i vattenspill. Hästar åter med lösa hofvar böra under dagarna stå fullkomligt torra, antingen utan strö, i väl renhållna spiltor, eller på torr serfsröddad. En illa skott, väl förstörddar verkad ryggsamt på lösa lösa hofvar, som däraf bli än lösare.

FOTRÖTA HOS FÄR

Får som vistas i sumptrakter lida ej sällan af fotröta till stort bryderi och ofta till allvarsam förlust för deras ägare.

Potråros som får betraktas af djuräk-
tarna som en smittosam åkoma,
och de angripna djuren bora därför
afskiljas från de friska. Darnäst gä-
der det att behandla de angripna från
hælligen tills de botas. Den som vär-
dar fåren i denna deras sjukdom bor-
a utrustad med en osax och en
skarp knif och han måste omsorgs-
fullt undersöka hvarje fot, afklippa-
n den, hvarhelst hoven är föruxen,
och med kniven aflägsna alla delar
af hornnæst, som afskijler sig från
af de sjukdomen angripna delar af
foten. Sedan foten omsorgsfullt af-
färskats, så kan man applicera hvil-
ket som helst af följande mixturer:

den sjuke fotleden: Atta delar af "oil of turpentine" i en del af "sulphuric acid", brukas stundom. Ett annat mycket anlitat medel är "butter of antimony". Ett-tredje medel ofta rekommenderadt är "sulphate of copper" i koncentrerad lösning och applicerat så varmt, som handen kan uttåla. Ett fjärde medel består i att

**D.E.
ADAMS
COMPANY**

Män! Rådfråga Dr. Leigh Co.,

[illegible]

■ Värdefull Rådgifvare Fritt ■

“GODA RÅD,” den berömda svenska bok, som: Dr. Leigh skriftit och som behandlar de bästa sjukdomar hos männ, ungdomar, synder och deras följder samt lifvets hemligheter och äktenskapet etc., berömda af alla alla läsa. Boken, jämte frägläsa, såndes alldeles gratis och portofritt i följande ömslag till alla, som insända namn och adress till

DR I. K. LEIGH 177 No State Street B 14 Chicago Ill

CONFIDENTIAL

[illegible]

KÄNNER NI ER ENSAM?

Icke om ni har en HOME MUSIC BOX. Det är den nyaste och mest storartade, billigaste och mest underbara musikinstrumentet för hemmet någonsin!

utbudet. Det är mera njutning där! Sn är 100
Kammarorgel, emedan den alltid är redo och ingen
behöfver tubbas till att spela. Ingen kännedom om
musik behöfves för att kunna spela hvilken som
helst melodi. Så enkel att ett barn kan sköta den.
Ekelund

MAKES HOME **HA**
 knivar blir mycket olivtraskad och löst. Den
 spelar över 200 stycken, som vinnas i alla
 följer med varje **MUSIC BOX**. Den kan användas
 i kyrkor, söndagskolor, lögar, sång- och andra fö-
 emingar att leda sången. Sparar kostnaden för
 kräll genom att förarna musik för fest eller dans. Spelar alla kända sånger, dansmusik

och populära sånger. Ni kan upprepa stycket eller spela ett annat stycke efter behag. De-
kostar endast \$6.00. I prydlig låda jämte musik. Vi skola sända den vid betändat a-
\$2.00, ni betalar resten vid mottagandet. Agenter önskas. Sänd 2-centa frimärke för stor-
katalog: **STANDARD MFG. CO., 98 Park Place, New York, P. O. Box 1179, Dept. 24**